

Beregningen af den skattepligtige Indkomst i Henhold til Lov af 8. Juni 1912 om Indkomst- og Formueskat til Staten. Da § 7 i den kommunale Skattelov af 15. Maj 1903 fastsætter, at „den Indkomst, der lægges til Grund for Statsskatteansættelsen, ogsaa“ skal „lægges til Grund for Ligning af Kommuneskat“, har den overordentlige Indkomstskat følgelig heller ikke kunnet fradrages ved Beregningen af Kommuneskatten. Det føreliggende Lovforslag indeholdt oprindelig den samme Bestemmelse baade for Merindkomstskattens og Tillægsskattens Vedkommende, og i det af Folketinget vedtagne Lovforslag er Bestemmelsen blevet bibeholdt i omredigeret Form. — Udvalget finder imidlertid, at da den ordentlige Indkomst- og Formueskat kan fradrages ved Beregning af skattepligtig Indkomst, og da Tillægsskatten kun er en midlertidig Forhøjelse af den almindelige Indkomst- og Formueskat, saa er det rigtigst, at ogsaa Tillægsskatten kan fradrages den skattepligtige Indkomst. Derimod kan man — skønt Princippet Skat af Skatten ikke findes heldigt — ogsaa i Aar gaa med til, at Merindtægtskatten ikke kan fradrages. I Overensstemmelse med foranstaaende har man affattet 1ste Stykke af Ændringsforslag Nr. 10 til § 12. Men da Bestemmelsen om, at Tillægsskatten maa fradrages den skattepligtige Indkomst, ikke bør give nogen Særbegunstigelse for de Skatteydere, der har de større og mere faste Indkomster, har man i 2det Stykke af Ændringsforslaget tilføjet den Bestemmelse, at i Tilfælde, hvor Merindkomstskatten bortfalder i Henhold til § 10, kan Tillægsskatten dog kun fradrages med det Beløb, hvormed den overstiger den paalignede Merindkomstskat.

Endelig foreslaar Udvalget ved Ændringsforslag Nr. 11 til § 17 en ny Affattelse af denne Paragraf, gaaende ud paa, at det skattefrie Minimum efter Lov af 8. Juni 1912 ikke ved denne Lejlighed skal forandres, idet man finder det rigtigst, at dette Spørgsmaals Afgørelse udskydes, til en almindelig Revision af den ommeldte

Lov skal foretages. I Lovforslaget, som det blev fremsat, var der heller ikke rørt ved dette Spørgsmaal. Udvalget kan imidlertid billige, at Skatteydere med under 1,000 Kr.s Indtægt faar en Nedsættelse i deres Skat for indeværende Skatteaar. Man foreslaar derfor, at Skatteprocenten for disse Skatteyderes Vedkommende for Aaret 1917—18 nedsættes fra 1,4 pCt. til 0,5 pCt. — Ved denne Forandring af § 17 begrænses Statskassens Tab ved Paragraffen til ca. 65,000 Kr., medens Tabet efter Folketingets Affattelse af Paragraffen vilde blive ca. 1,300,000 Kr. Og denne Nedsættelse i Skattens Udbytte vilde ikke mindst være kommet de største og større Skatteydere til gode.

De øvrige Ændringsforslag, som er stillede af Udvalget, er kun af formel Art.

Et *Mindretal* (Hey, Oluf Jensen, Knuth, Holger Petersen, Piper, Poul Rasmusen og Tvede) maa ligesom tidligere hævde, at det er en Ubillighed, at visse Brugs- og Andelsforeninger i Henhold til Lov Nr. 144 af 8. Juni 1912 er fritagne for Beskatning, og da denne Ubillighed yderligere forøges, naar Skatten ved det foreliggende Lovforslag forhøjes for andre Selskaber, stiller Mindretallet Ændringsforslaget under Nr. 1.

Ændringsforslag.

Til § 3.

Af et *Mindretal* (Hey, Oluf Jensen, Knuth, Holger Petersen, Piper, Poul Rasmusen og Tvede):

1) I 2det Stykke, 1ste Linie, udgaar Ordet „skattepligtige“, og indsættes efter „Foreninger“: „herunder alle Brugsforeninger og Andelsselskaber.“

Af *Udvalget*:

2) Som nyt 4de Stykke indføjes:
„Hvis Selskabets eller Foreningens Aktie- eller Andelskapital ved kontant